

Scénář k rozhlasové reportáži - Dagmar Pokorná

- 1. vstup** Dagmar Pokorná, se narodila roku 1950 v Přerově. Byla manželkou disidenta Miroslava Pokorného a dcera komunisty. Její otec pracoval na velvyslanectví ve Finsku. V roce 1985 ho tam s rodinou mohla navštívit.

Pamětnice: (1:00:13-1:00:31) *A to nebylo jednoduchý, my jsme sice měli výjezdní doložku a tu výjezdní doložku, jsme měli do toho Finska. Jeli jsme tam teda přes Rusko, přes Leningrad, kde jsme přespali v telefonní budce a pak jsme se teda ráno dostali do Helsinek vlakem.*

- 2. vstup** Chtěli se však setkat s přítelem jejího manžela, architektem Martinem Roubíkem, který žil v Norsku. Neměli sice výjezdní doložku do Norska, ale norské vízum získali i bez ní.

Pamětnice: (1:01:31-1:01:50) *Můj tatínek nás dovezl do Turku, tam jsme sedli na loď, jeli jsme do Stockholmu, protože tam jsme měli ten tranzit, Martin Roubík z Oslo pro nás přijel autem a dovezl nás do Oslo, mezitím tam přijel Mirkův bratr z Curychu, takže jsme tam všichni pěkně pobýli.*

- 3. vstup** Při odjezdu dostali od přátel plnou tašku knih, které vyšly v exilových nakladatelstvích, jako například v '68 Publishers. Vraceli se trajektem do Německa.

Pamětnice: (1:03:25-1:03:42) *A byli jsme s kamarádem domluvený, že on přijede do Drážďan, protože má chalupu kousek od Děčína, a že my mu tam ty knížky dáme, kdyby přišla celní kontrola, abychom je neměli v tom vlaku.*

- 4. vstup** Jenže plán nevyšel, žádný kamarád nepřijel a rodina Pokorných knihy musela převést přes hranice sama.

Pamětnice: (1:03:53-1:04:15) *Tak jsme to dali do tašky, já jsme to přikryla nějakou mikinou a dali jsme to nahoru, na ty držáky. A dětem, Mařence bylo 5, Ondřejovi 9, tak jsme jim řekli, že kdyby někdo přišel tak budeme zapírat, že ta taška není naše. Že se k ní nebudeme znát.*

- 5. vstup** Knihy naštěstí bez problémů převezli. Manžel paní Pokorné se také znal s malířem Jiřím Sopkou, který byl signatářem Charty 77 a shodou okolností bydlel, spolu s rodinou ve stejném domě s Havlovými. Paní Pokorná šla jeho ženě vrátit vypůjčený kufr, který ale naplnila knihami, které si přivezla ze Skandinávie.

Pamětnice: (1:06:16-1:06:31) *Ted' jsem s tím kufrem přišla k tomu baráku, kde bydlel Havel. Tam stáli estébáci a já s kufrem, no tak mě trochu zatrulo, ale když jsem řekla, že jdu za kamarádkou, za Rajnou, tak se na mě usmáli a pustili mě.*

- 6. vstup** Paní Pokorná je nyní v důchodu a většinu svého volného času tráví na chalupě. Mladé generaci vzkazuje.

Pamětnice: Máte před sebou úkoly, kterým já už nerozumím, které já už nevím. Ať už je to ekologická krize, nebo spousta jiných věcí. A já vám přeju, abyste to všechno zvládli. Mladí lidi jsou úžásní, empatický, tolerantní, chytrí, vzdělaní a krásní. A tohle všechno máte výbavu, abyste všechny tyhle věci v životě zvládli.